

OUWEGEM PASTORIETUIN

NOTA PROEFSLEUVENONDERZOEK

INTERGEMEENTELIJKE SAMENWERKING VOOR STREEKONTWIKKELING IN
ZUID-OOST-VLAANDEREN

GENTSESTEENWEG 1 B
9520 SINT-LIEVENS- HOUTEM
TEL 053 64 65 20

INFO@SO-LVA.BE
WWW.SO-LVA.BE

OUWEGEM - PASTORIETUIN

NOTA PROEFSLEUVENONDERZOEK- 2020E11

LOUISE SAVELS & RUBEN PEDE

DOSSIERSAMENSTELLING

Louise Savels

PROJECT

Ouwegem – Pastoriëtuin - nota (proefsleuvenonderzoek)

Projectcode: 2020E11

Projectnaam: 17-OUW-OS

Identificatie bekrachtigde archeologienota: ID 13483

SOLVA Archeologierapport nr. 197

OPDRACHTGEVER

Gemeente Kruisem

contactpersoon: Lieven Van Laer

Markt 1

9770 KRUISEM

Tel: 09/333 70 14

lieven.vanlaer@kruisem.be

OPDRACHTHOUDER

SOLVA

Projectteam: Archeologie

Gentsesteenweg 1B

9520 SINT-LIEVENS-HOUTEM

Tel: 053/64 65 20

info@so-lva.be

BEWAARPLAATS ARCHEOLOGISCH ENSEMBLE

Erkend onroerend erfgoeddepot **SOLVA** archeologisch depot
p/a Industrielaan 25b

9320 EREMBODEGEM

Tel: 053/64 65 36

archeologie@so-lva.be

WETTELIJK DEPOTNUMMER

D/2020/12.857/8

Kaft: De proefsleuf met op de achtergrond de Sint-Jan-Baptistkerk van Ouwegem.

*Copyright: Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **SOLVA**. Alle foto's, tenzij anders vermeld: © SOLVA*

INHOUDSTAFEL

1	SAMENVATTING.....	4
1.1	PLANMATIGE CONTEXT	4
1.2	WETTELIJK KADER	4
1.3	RESULTATEN	4
2	VERSLAG VAN RESULTATEN	6
2.1	BESCHRIJVEND GEDEELTE	6
2.1.1	ADMINISTRATIEVE GEGEVENS	6
2.1.2	SAMENVATTING VAN DE RESULTATEN VAN HET BUREAUONDERZOEK	8
2.2	DE ONDERZOEKSOPDRACHT.....	9
2.2.1	ONDERZOEKSVRAGEN EN VOORWAARDEN	9
2.2.2	WERKWIJZE EN STRATEGIE VAN HET VOORONDERZOEK.....	9
2.3	ASSESSMENTRAPPORT	13
2.3.1	BESCHRIJVING VAN DE AARDKUNIDIGE OPBOUW VAN HET ONDERZOCHE GEBIED	13
2.3.2	ASSESSMENT VAN DE SPOREN, SPOORCOMBINATIES EN ARCHEOLOGISCHE STRUCTUREN 17	
2.3.3	ASSESSMENT VAN DE VONDSTEN.....	32
2.3.4	ASSESSMENT VAN DE STALEN	32
2.3.5	CONSERVATIE-ASSESSMENT	32
2.3.6	DATERING EN INTERPRETATIE VAN HET ONDERZOCHE GEBIED	32
2.3.7	CONFRONTATIE VAN DE BEVINDINGEN MET DE RESULTATEN VAN VOORGAANDE ONDERZOEKSFASES	33
2.3.8	DE VERWACHTINGEN TEN AANZIEN VAN HET ARCHEOLOGISCH ERFGOED.....	34
2.4	BIBLIOGRAFIE	35
2.5	BIJLAGEN	35
2.5.1	LIJST VAN PLANNEN, FIGUREN, FOTO'S EN KAARTEN	35
2.5.2	TEKENINGENLIJST	35
2.5.3	FOTOLIJST	36
2.5.4	SPORENLIJST	36
2.5.5	VONDSTENLIJST	36
2.5.6	STALENLIJST	36
2.5.7	SKELETFORMULIEREN	36
2.5.8	CONSERVATIERAPPORT	36

1 SAMENVATTING

1.1 PLANMATIGE CONTEXT

De gemeente Zingem wenst de huidige recreatieomgeving ter hoogte van de Ouwegemstraat, ten noordwesten van de Sint-Jan-Baptistkerk, te vernieuwen. Momenteel is een deel ingericht als park, op een ander deel liggen vier petanquebanen en het hofbolderslokaal.

De ontworpen toestand omvat de aanleg van een buurthuis met verharding, de heraanleg van een petanquebaan, het verwijderen van twee andere banen, de aanleg van enkele wandelpaadjes in het park, het rooien van enkele bomen, de aanleg van groenzones, de aanleg van een parking en de verdere inbuizing van de Leefbeek.

1.2 WETTELIJK KADER

De zone bevindt zich buiten een beschermde archeologische site of archeologische zone, maar de oppervlakte van het projectgebied bedraagt meer dan 3000 m² en de ingreep in de bodem meer dan 1000 m².

Derhalve diende in uitvoering van **art. 5.4.1 3°** van het Onroerend Erfgoeddecreet d.d.12 juli 2013, een archeologienota te worden opgesteld ten behoeve van het indienen van de **omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen** voor de bouw van het buurthuis en de omgevingsaanleg. Er zijn voor dit dossier geen vrijstellingen van toepassing op bovenvermeld artikelnummer.¹

Uit de archeologienota (ID 13483) bleek dat een vooronderzoek met ingreep in de bodem noodzakelijk was. Dit diende te verlopen via uitgesteld traject. Deze **nota** vormt hiervan de neerslag.

1.3 RESULTATEN

Een aantal van de geplande werken op het projectgebied zijn van die aard dat ze **dieper zullen reiken dan dit ophogingspakket**. Het gaat voornamelijk om de **zone van het toekomstige buurthuis** (Figuur 2). Het betreft de kelder met een relatief grote oppervlakte die op een maximale diepte van 4 m aangelegd zal worden. Daarnaast zullen lokaal ook enkele diepere verstoringen veroorzaakt worden door de verzamelen en infiltratieputten. De **impact van de overige omgevingswerken blijft beperkt**.

De aangelegde proefsleuf bevindt zich min of meer centraal in het projectgebied (zone buurthuis). Nagenoeg de volledige sleuf bevat archeologische sporen. Voornamelijk in het westelijke en centrale deel van de proefsleuf zijn sporen met een donkere vulling aanwezig. Het gaat om (paal?)kuilen en lagen. Het gros van de vondsten uit deze sporen stamt uit de Karolingische periode en de volle middeleeuwen. Gezien de aard van de sporen (kuilen en lagen), maken ze mogelijk deel uit van een nederzetting.

In het oostelijk deel kwamen voornamelijk sporen met een bleke, uitgeloopte vulling aan het licht. Het betreft eerder een 'zone' dan duidelijk afzonderlijke sporen. Waarschijnlijk splitst deze 'zone' op een dieper niveau zich op in aparte sporen. De interpretatie en datering zijn voorlopig onduidelijk. Op basis van de stratigrafische relaties zijn de sporen met bleke vulling ouder dan die met donkere vulling.

Gelet op de aard en de densiteit van de sporen is het de verwachting dat de volledige zone van het buurthuis archeologische sporen bevat. Vooral de middeleeuwse sporen en vondsten springen in het oog. Ze maken waarschijnlijk deel uit van een nederzetting uit de Karolingische periode en/of de volle middeleeuwen. Gezien de locatie van het onderzoeksgebied vlakbij het historisch centrum van Ouwegem, biedt deze site duidelijk onderzoekspotentieel met betrekking tot de dorpsgeschiedenis. De vondst van

¹ Het uit te voeren archeologisch onderzoek valt onder de toepassing van het Onroerend Erfgoeddecreet van 12 juli 2013, het Besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 betreffende de uitvoering van het Onroerend Erfgoeddecreet, gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 4 december 2015 en de Code van Goede Praktijk voor de uitvoering van en de rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren, versie 4.0 van 1 april 2019.

verschillende bleke, uitgeloogde sporen doet bovendien de aanwezigheid van een nog oudere site vermoeden.

2 VERSLAG VAN RESULTATEN

2.1 BESCHRIJVEND GEDEELTE

2.1.1 ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

Bekrachtigde archeologienota: ID 13483

Projectcode: 2020E11

Sitecode: 17-OUW-OS

Wettelijk depotnummer: D/2020/12.857/8

Naam en erkenningsnummer erkende archeoloog: SOLVA OE/ERK/Archeoloog/2015/00038

Locatie:

Oost-Vlaanderen, Ouwegem, Ouwegemstraat, Ouwegemsesteenweg (zie Figuur 2 en Figuur 3).

Bounding box:

punt 1: x=95561,41 / y=178271,81;

punt 2: x=95581,55 / y=178323,92;

punt 3: x=95622,59 / y=178369,24;

punt 4: x=95697,11 / y=178352,88;

punt 5: x=95712,22 / y=178321,15;

punt 6: x=95673,70 / y=178280,37.

Kadastrale gegevens:

Kuisem, 2de afdeling, Sectie A, 1174 f, 1176 d, 1195 e, 1195 d, 1193 e/deel. zie Figuur 2.

Topografische kaart: zie Figuur 3.

Betrokken actoren:

Erkend archeoloog: Ruben Pedé

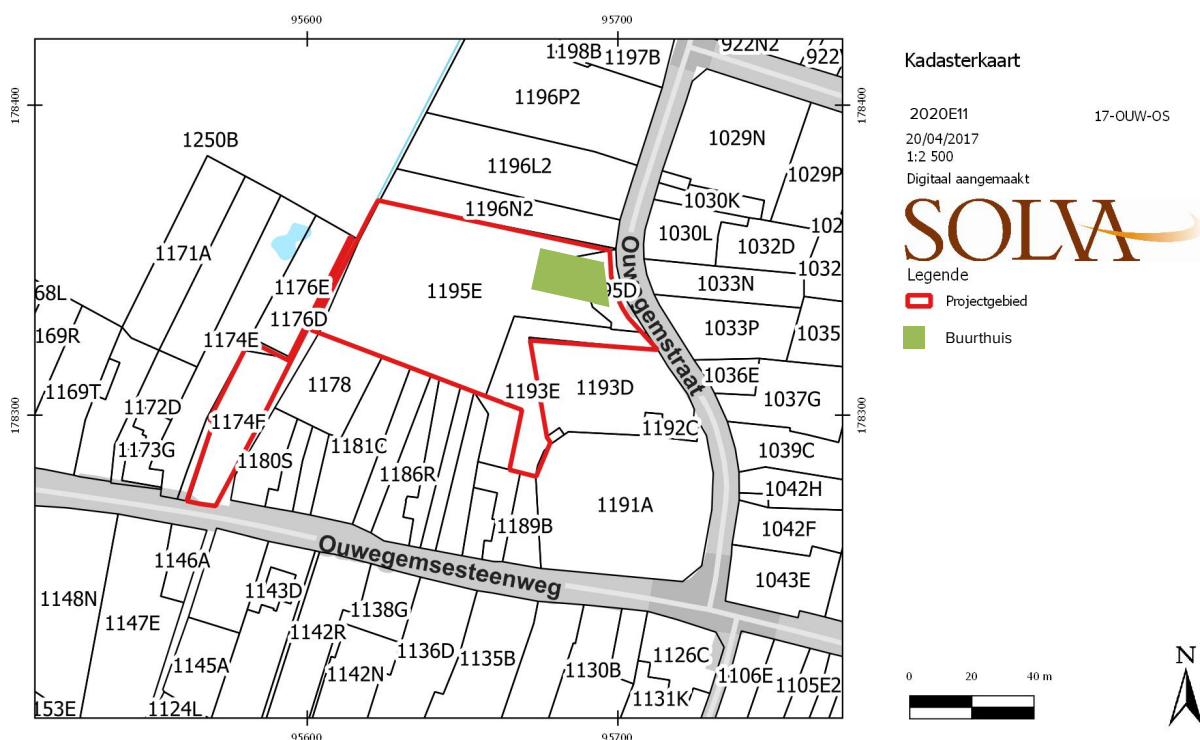
Veldwerkleider: Louise Savels

Assistent-archeoloog: Ruben Pedé

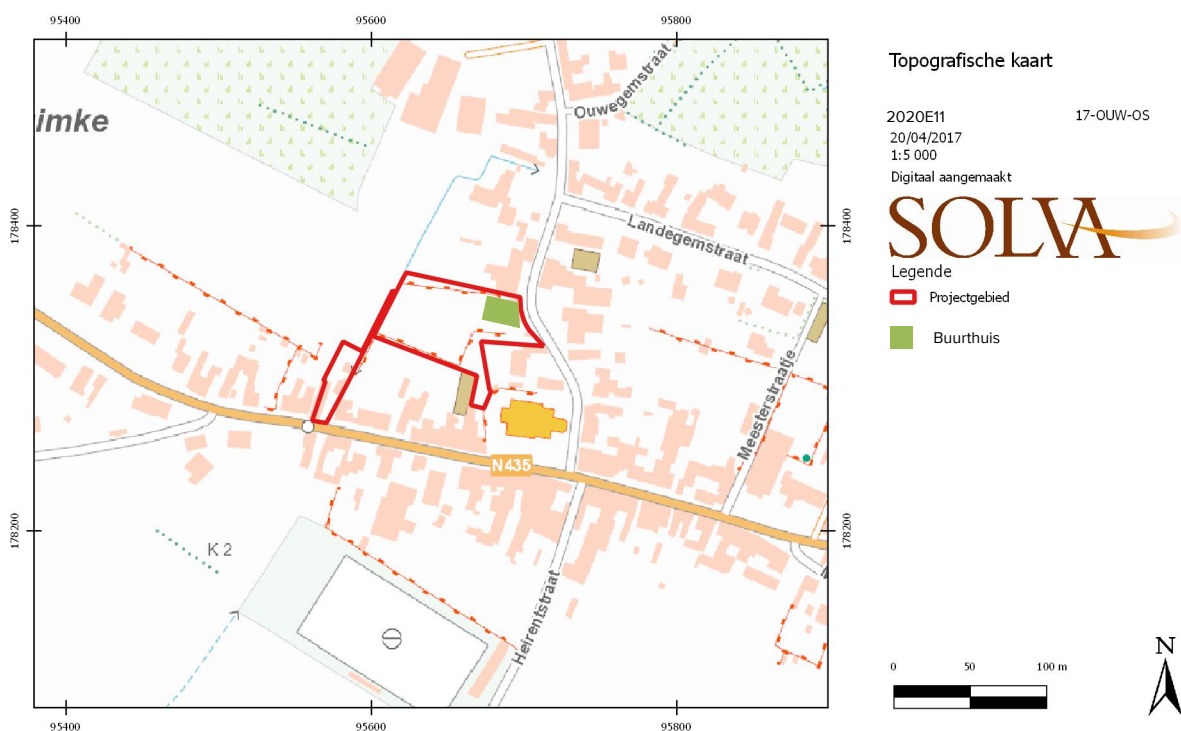
Coördinatie: Bart Cherretté

Wetenschappelijke advisering:

Niet van toepassing

Figuur 2. Uittreksel van het kadastraal plan met de situering van het onderzoeksgebied (zone buurthuis) (AGIV, geraadpleegd via WMS).

Figuur 3. Detail van de topografische kaart met aanduiding van het onderzoeksgebied (zone buurthuis) (AGIV, geraadpleegd via WMS).

2.1.2 SAMENVATTING VAN DE RESULTATEN VAN HET BUREAUONDERZOEK

Het **bureauonderzoek** toont aan dat het projectgebied landschappelijk een interessante positie inneemt, op een heuvelflank langs de Scheldevallei. Gegevens afkomstig van naburige percelen duiden op weinig erosie. Ook historisch betreft het een interessante situatie, gezien de ligging in de omgeving van de parochiekerk en de historische kern van Ouwegem. De oudste zekere vermelding van de Sint-Jan-Baptistkerk stamt uit 1123, maar de kerk zou mogelijks teruggaan tot de vroege middeleeuwen.

Het projectgebied grenst met één 'uitstulping' aan de kerkzone maar het grootste deel van het projectgebied is van de kerk gescheiden door één of meerdere tussenliggende percelen.

Deze ligging geeft desalniettemin een archeologisch-historisch potentieel aan het projectgebied. Het terrein ligt nabij de historische kern. Dorpskommen vormen immers een grote kennislacune binnen de Vlaamse archeologie (cf. Onderzoeksbalans Onroerend Erfgoed).

De historische kaarten wijzen voor de postmiddeleeuwse periode op een sterke continuïteit qua stratenpatroon, bebouwing en grondgebruik van de dorpskom. Het grootste deel van het projectgebied was daarbij onbebouwd en vermoedelijk in gebruik als grasland of tuin. De zone van het projectgebied langs de Ouwegemsesteenweg was zeker sinds 1830 continu bebouwd door een huis met daarachter een tuin. Ook op het andere deel van het projectgebied stond (een deel van) een gebouw.

In recentere periodes is het terrein echter door omgevingswerken en ombouw tot recreatiezone/park in aanzienlijke mate geroerd (sportveld, vier petanquebanen, een hofbolderslokaal en een bijgebouwtje, gedeeltelijke asfalt en grindverharding). Op de orthofoto uit 1971 is de begroeiing op het terrein die er ook vandaag de dag nog staat, duidelijk zichtbaar. Ergens tussen 1971 en 1990 is het terrein vervolgens verder ingericht, waarbij (een deel van?) de bestaande verhardingen worden aangelegd. Ten slotte werd recent de parking in het zuiden van het projectgebied ontworpen, waarvoor in 2017 reeds een archeologienota is ingediend.

Het terrein heeft naar aanleiding van de inrichting tot recreatiezone merkbaar afgravingen en ophogingen ondergaan. Op het gedetailleerd hoogtemodel is duidelijk zichtbaar dat er al verschillende antropogene ingrepen hebben plaatsgevonden in het natuurlijk reliëf. Zo is het grasveld deels uitgegraven, en is er ook in het noordoosten van het projectgebied een vermoedelijke afgraving te zien.

Bij de **terreincontrole en controleboringen** kon dit duidelijk bevestigd worden. De controleboringen toonden voor het gehele projectgebied een omvangrijke recente ophoging aan, na voorafgaandelijke afgraving waarbij minstens de A-horizont werd afgegraven, wellicht te wijten aan nivelleringswerken voorafgaand aan de inrichting tot recreatiezone. Tot een diepte van ca. 80 à 110 cm kon een pakket met recent puin vastgesteld worden, waarbij een scherpe aflijning waar te nemen viel met de onderliggende zand(leem)bodem.

Daartegenover staat dat het terrein naar aanleiding van de inrichting tot recreatiezone merkbaar afgravingen en ophogingen heeft ondergaan. Het oorspronkelijke reliëf is gewijzigd, maar het is niet duidelijk in welke mate. Er kan ook nog niet aangetoond worden tot op welke diepte de originele bodemopbouw reeds verstoord is. Bijgevolg kan ervan uitgegaan worden dat dieper gelegen archeologische grondsporen nog steeds aanwezig kunnen zijn.

Een aantal van de geplande werken op het projectgebied zijn van die aard dat ze **dieper zullen reiken dan dit ophogingspakket**. Het gaat voornamelijk om de **zone van het toekomstige buurthuis** (Figuur 2). Het betreft de kelder met een relatief grote oppervlakte die op een maximale diepte van 4 m aangelegd zal worden. Daarnaast zullen lokaal ook enkele diepere verstoringen veroorzaakt worden door de verzamelen infiltratieputten. De **impact van de overige omgevingswerken blijft beperkt**.

De impact van de werken op de ondergrond is, rekening houdend ook met de nabijheid van het historische centrum (kerk), niet groot, maar ook niet gering. De originele bodemopbouw is met zekerheid reeds verstoord, maar dieper uitgegraven sporen (kuilen, grachten, eventueel begraving) kunnen nog (deels) in situ bewaard zijn. Er is een reële kans op het aansnijden van archeologisch erfgoed, gelet op de locatie.

Aangezien de impact op eventueel archeologisch erfgoed op basis van de bureaustudie niet met zekerheid kan geduid worden, is verder onderzoek met ingreep in de bodem noodzakelijk om maatregelen te

definiëren. Dit zal de vorm aannemen van een **proefsleuvenonderzoek**, in uitgesteld traject. Aangezien het park en de huidige infrastructuur in afwachting van de omgevingsvergunning nog in gebruik blijven, en er ook dient gesloopt te worden, is dit momenteel niet wenselijk/mogelijk.

2.2 DE ONDERZOEKSOPDRACHT

2.2.1 ONDERZOEKSVRAGEN EN VOORWAARDEN

2.2.1.1 VRAAGSTELLING

Het doel van het vooronderzoek met ingreep in de bodem is uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van een terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van dat terrein op te graven. Dit betekent dat het archeologisch erfgoed opgespoord, geregistreerd, gedetermineerd en gewaardeerd wordt en dat aan de hand van de resultaten de potentiële impact van de geplande werken op de archeologische resten wordt bepaald. Dit moet leiden tot een beargumenteerde evaluatie en het duiden van een eventueel vervolgtraject.

Volgende (niet-limitatieve) onderzoeksvragen worden behandeld:

- Zijn er antropogene sporen aanwezig?
- Op welke niveaus manifesteren deze zich?
- Zijn er bodemhorizonten die bijzondere aandacht verdienen?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Kan op basis van de archeologische indicaties een uitspraak worden gedaan over de aard en omvang van een occupatie?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van de archeologische vindplaatsen?
- Wat is de waarde en het kennispotentieel van de vastgestelde archeologische vindplaatsen?
- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de archeologische vindplaatsen?
- Kan voor de vindplaats of voor delen van deze vindplaats het principe van behoud *in situ* nagestreefd worden, zo ja, aan welke randvoorwaarden dient voldaan te worden?
- Voor archeologische vindplaatsen die gevat worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet *in situ* bewaard kunnen blijven; wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van deze zones?
- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig?
- Is er verder (voor)onderzoek noodzakelijk en welke vorm dient dit aan te nemen?

2.2.1.2 DE RANDVOORWAARDEN

Zowel het veldwerk als de verwerking en rapportage dienen te voldoen aan de methodiek zoals beschreven in het hoofdstuk 8.6 (proefsleuven en proefputten) van de Code van Goede Praktijk 4.0.

2.2.2 WERKWIJZE EN STRATEGIE VAN HET VOORONDERZOEK

2.2.2.1 MOTIVERING VAN DE ONDERZOEKSSTRATEGIE, -METHODE EN -TECHNIEKEN

2.2.2.1.1 STRATEGIE

Een **proefsleuvenonderzoek** wordt als methode aangewend voor het evalueren van de aanwezigheid van grondsporen. Het is in dit geval de meest aangewezen methode om eventueel bewaarde grondsporen te registreren, determineren en waarderen en dat aan de hand van de resultaten de potentiële impact van de

geplande werken op de archeologische resten te bepalen. Dit moet leiden tot een beargumenteerde evaluatie en het duiden van een eventueel vervolgtraject.

Archeologische sites in landelijke context vanaf ca. het neolithicum kenmerken zich door de aanwezigheid van grondsporen. Deze kunnen het meest efficiënt worden opgespoord door middel van proefsleuven. Door een statistisch representatief deel van het onderzoeksgebied bloot te leggen, kan een optimale inschatting worden gemaakt over de aard, bewaring, spreiding en datering van eventueel bewaarde archeologische sporen.

Bij zowel het terreinonderzoek, als bij de rapportage is de aandacht gevestigd op het beantwoorden van de vooropgestelde onderzoeksvragen.

Dit vooronderzoek met ingreep in de bodem moet uiteindelijk leiden tot een gemotiveerd advies of, en welke, maatregelen voor verder onderzoek op het projectgebied noodzakelijk of niet relevant zijn.

Het proefsleuvenonderzoek bestond uit één sleuf ter hoogte van het bestaande sportveld.

2.2.2.1.2 METHODEN EN TECHNIEKEN

Voor de gehanteerde onderzoekstechnieken zijn volgende hoofdstukken van de Code Goede Praktijk 4.0 van toepassing:

- Proefsleuven voor een site zonder complexe verticale stratigrafie, cf. hoofdstuk 8 Archeologisch onderzoek met ingreep in de bodem, 8.6.2

Proefsleuven

Voor de gehanteerde onderzoekstechnieken is hoofdstuk 8.6 van de Code van Goede Praktijk van toepassing. Het gaat om één **proefsleuf voor een site zonder complexe verticale stratigrafie** (hoofdstuk 8.6.2). De sleuf dient in te schatten of de geplande werkzaamheden archeologische sporen zullen raken en wat de aard en waardering daarvan is.

Het terreinwerk van het proefsleuvenonderzoek vond plaats op 7 en 8 mei 2020. Om een zicht te krijgen op de eventuele aanwezigheid van archeologische sporen, werd binnen het projectgebied één proefsleuf gepland in het midden van het huidige sportplein, waar het buurthuis met kelder zal aangelegd worden. De sleuf was 1,8 m breed en had een lengte van 24,5 m.

Voor de uitgraving wordt gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak. Extra volgsleuven, dwarsseuven of kijkvensters waren niet nodig. 13,40% van de oppervlakte werd opgegraven.

De sporen zijn na het afgraven onmiddellijk manueel opgeschaafd, gefotografeerd met een fotobordje (met projectcode 17-OUW-OS / 2020E11), beschreven in de **SOLVA**-Archeologiedatabank en topografisch ingemeten met een totaal station. Alle vondsten kregen een uniek identificatienummer (= vondstnummer). In de put werden de twee dwarsprofielen geregistreerd. Elk profiel is gefotografeerd en per laag beschreven.

Het gebruik van **gestandaardiseerde fiches** en een gestandaardiseerde nummering van de sporen en de lagen in een spoor – en alles wat daarmee samenhangt (foto's, plannen, vondsten, ...) – heeft niet alleen te maken met het stroomlijnen van de registratie op het veld, maar ook met de verwerking van deze gegevens tijdens de rapportage.

De Dienst Archeologie van **SOLVA** heeft in de loop van 2009 de ontwikkeling van een **databank** geïnitieerd. Haar doel is het kunnen zowel invoeren en opslaan, als raadplegen en beheren van alle gegevens – velddata en externe informatie – in één systeem. Daarenboven is het de opzet om met de databank overzichtelijke lijsten te kunnen genereren, die als bijlagen kunnen dienen in de rapporten.

De absolute basis van de databank, de kleinste atomaire eenheid als het ware, is het **spoor**. Dit valt uiteen in acht types: 'laag', 'muur', 'vloer', 'skelet', 'hout', 'vondst', 'vertical feature interface' of 'VFI' en 'horizontal feature interface' of 'HFI'. Voor elk type spoor bestaat één gestandaardiseerde fiche in de databank. Aan deze kleinste eenheid wordt alles gekoppeld: plannen, tekeningen, foto's én vondsten. Bovendien worden

op dit niveau de eerste relaties gelegd tussen de sporen onderling: een spoor 'is recenter', 'is ouder', 'gelijktijdig met' of 'hetzelfde als' een ander spoor.

Op een tweede niveau in de databank staan de **spoorcombinaties**. Deze groeperen één of meerdere sporen. Elke spoorcombinatie krijgt een individueel nummer, namelijk het nummer van het eerste spoor dat tot deze spoorcombinatie behoort. Het is evenwel niet zo dat elk spoor noodzakelijk deel uitmaakt van een spoorcombinatie. Verstoringen en 'negatieve sporen', sporen die na couperen geen of een natuurlijk spoor blijken te zijn, worden niet tot het niveau van een spoorcombinatie gebracht, maar bestaan enkel tot op het spoorniveau. De plannen, tekeningen, foto's en vondsten die gekoppeld zijn aan een spoor worden door de databank automatisch verbonden aan de spoorcombinatie waartoe ze behoren. Vanuit dit niveau kan men dus makkelijk navigeren in de verschillende sporen van die spoorcombinatie en waaraan de vondsten, plannen, tekeningen en foto's verbonden zijn. Op dit niveau laat de databank eveneens toe chronologische/stratigrafische relaties te leggen tussen de spoorcombinaties onderling.

Het derde niveau in de databank bevat de **structuren**. Structuren groeperen op hun beurt één of meerdere spoorcombinaties. Ook zij krijgen een individueel nummer, met name het eerste spoorcombinatienummer dat tot deze structuur behoort. Indien bijvoorbeeld een gebouwplattegrond (structuurniveau) is vastgesteld, bestaande uit verschillende paalsporen (spoorcombinatieniveau), dan zal deze gebouwplattegrond het nummer dragen van een spoorcombinatie (een paalspoor) die deel uitmaakt van deze structuur. Elk paalspoor (spoorcombinatieniveau) kan op zijn beurt bestaan uit een paalkern (spoorniveau) en een insteek (spoorniveau). Opnieuw is het zo dat niet elke spoorcombinatie tot een structuur hoeft te behoren. De databank groepeerd onder een structuur telkens de plannen, tekeningen, foto's en vondsten die gekoppeld zijn aan de spoorcombinaties die deel uitmaken van de structuur. Opnieuw is vanuit het structuurniveau gemakkelijk te navigeren tussen de verschillende spoorcombinaties die ertoe behoren en zo, verder afdalend, uiteindelijk tussen de verschillende sporen. Op dit niveau kunnen eveneens chronologische/stratigrafische relaties gelegd worden tussen structuren.

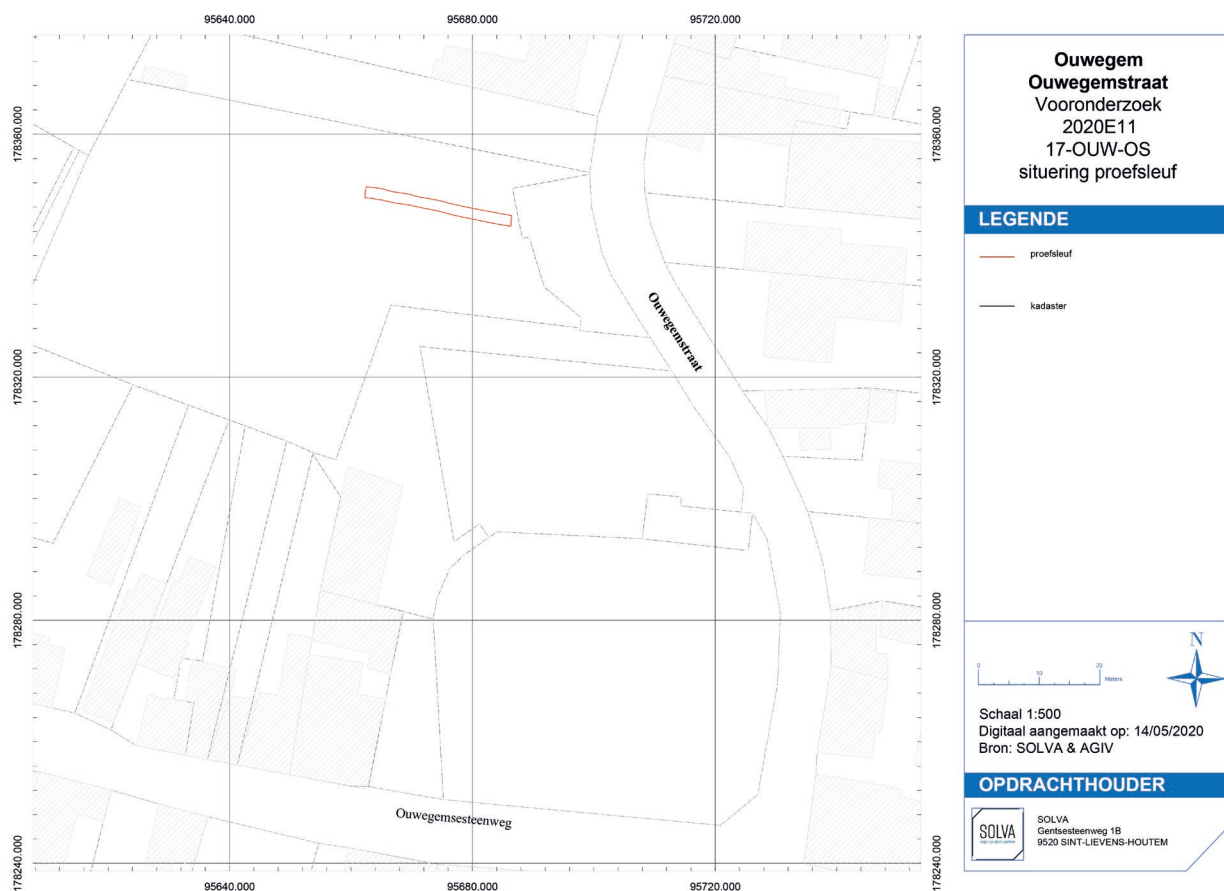
Wat de **vondsten en de staalnames** betreft, wensen we mee te geven dat de databank een uitgebreide mogelijkheid tot determinatie, datering en assessment voorziet. Dit gebeurt zoals vermeld op het spoorniveau. Hieraan zijn de verschillende vondst- en staalnummers van de vondsten gekoppeld. Bij het ingeven van de vondsten wordt 'automatisch' een datering gegenereerd, maar deze kan manueel overschreven worden. Dit geldt op spoor-, spoorcombinatie- en structuurniveau. De databank laat eveneens toe de vondstgegevens te bevragen en te exporteren naar Excel. Bovendien kan voor elke vondst een logboek van de verschillende behandelingen aangemaakt worden.

De databank bevat tot slot alle relevante documenten met betrekking tot een project in een map '**bijlagen**': rapporten, plannen, overzichtsfoto's, rapporten natuurwetenschappelijk onderzoek, totaalplan, ...

De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Wanneer de sleuf opnieuw werd gedicht, werd de originele bodemopbouw gevolgd.

2.2.2.2 INPLANTINGSPLAN VAN DE PROEFSLEUVEN

De proefsleuf is zo aangelegd dat ze een evaluatie toelaat van het aanwezige archeologische erfgoed (Figuur 4).

Figuur 4. Inplanting van de proefsleuf op de kadasterkaart (Digitaal aangemaakt op 14/05/2020).

2.2.2.3 BESCHRIJVING VAN DE OPENGELEGDE OPPERVLAKTE

De proefsleuf heeft een lengte van 24,5 m en is 1,8 m breed. In totaal is een oppervlakte van 44,1 m² onderzocht.

2.2.2.4 MOTIVATIE VAN DE KEUZE TEN AANZIEN VAN DE SELECTIE VAN VONDSTEN

Tijdens het terreinwerk is geen selectie gebeurd bij het recupereren van de vondsten. Om een zo compleet mogelijk beeld van de site en de archeologische restanten te verkrijgen, is **alles** verzameld, voorzien van een vondstnummer (= uniek volgnummer) en opgenomen in de **SOLVA**-Archeologiedatabank.

2.2.2.5 MOTIVATIE VAN DE KEUZE TEN AANZIEN VAN DE STAALNAME

Niet van toepassing. Er zijn geen stalen genomen.

2.2.2.6 BESCHRIJVING VAN HET GEBRUIKTE MATERIAAL

De afgraving gebeurde met een graafmachine van 14 ton met een platte bak van 1,8 m breed. De foto's zijn genomen met een Canon EOS 200D. De vondsten zijn per laag gerecupereerd en in vondstenzakjes gestoken. Deze werden vervolgens onmiddellijk voorzien van een uniek volgnummer (= vondstnummer). Het digitaal inmeten van de sporen en het bepalen van de hoogte van het terrein en de afgegraven niveaus (in TAW) werden gedaan met een totaal station (Trimble R6 GNSS). De registratie van de archeologische sporen gebeurde met een tablet met een *Filemaker 15 go app*.

2.2.2.7 *BESCHRIJVING EN MOTIVERING VAN EVENTUELE AFWIJKENDE METHODIEK EN VAN EVENTUELE BIJSTELLINGEN VAN DE OORSPRONKELIJKE STRATEGIE*

Niet van toepassing.

2.2.2.8 *ZONES WAAR BEHOUD IN SITU GEBEURDE*

In de proefsleuf werd afgegraven tot het eerste zichtbare archeologische niveau. Daarna werden de sporen geëvalueerd en werd de proefsleuf opgevuld met de gestockeerde grond. De volledige zone werd *in situ* bewaard.

2.2.2.9 *ASPECTEN WAARVOOR ADVIES VAN SPECIALISTEN WERD INGEWONNEN*

Niet van toepassing.

2.2.2.10 *ASPECTEN WAARVOOR ALGEMENE WETENSCHAPPELIJKE ADVISERING WERD GEVRAAGD*

Niet van toepassing.

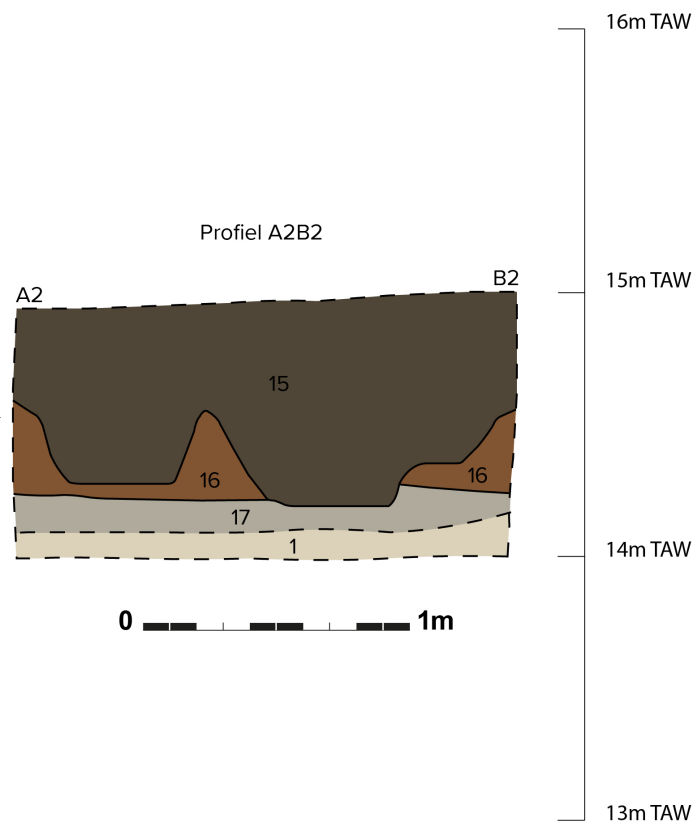
2.3 ASSESSMENTRAPPORT

2.3.1 BESCHRIJVING VAN DE AARDKUNIDIGE OPBOUW VAN HET ONDERZOCHE GEBIED

De natuurlijke bodem in dit gebied bestaat uit een droge, lemige zandbodem met B-horizont. Dit was te zien in het oostelijk deel van de proefsleuf (t.h.v. profiel A2B2, oostelijke korte zijde van de proefsleuf) waar een deel van de natuurlijke bodem is aangesneden. Profiel A2B2 (Figuur 5 en Figuur 6) is een deels verstoord profiel, vermoedelijk door de aanwezigheid van de bebouwing ten oosten van de proefsleuf. De eerste lagen bestaan uit recente en geroerde pakketten (PS1-15 en PS1-16). Daaronder is een vrij heterogene laag (PS1-17) aanwezig die de aanwezigheid van een B-horizont doet vermoeden. Op een diepte van ca. 1 m t.o.v. het huidige maaiveld bevonden zich archeologische sporen uitgegraven (PS1-1) in de natuurlijke lemige zandbodem.

Figuur 5: Foto van profiel A2B2.

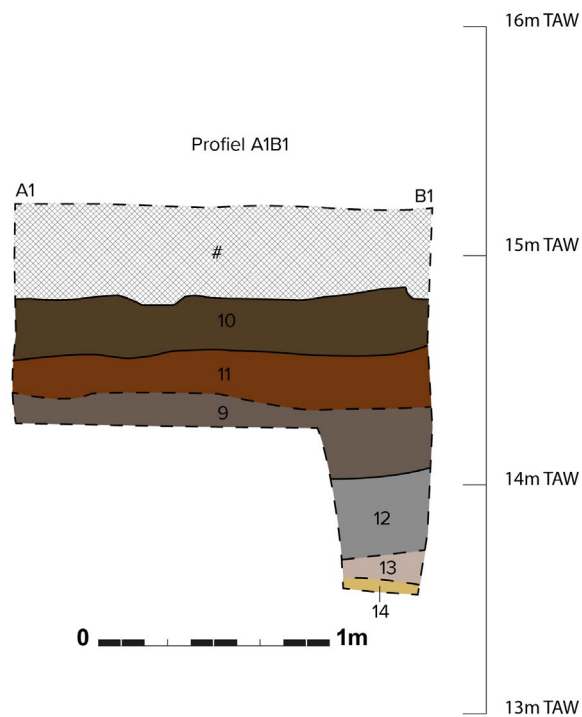

Figuur 6: Profieltekening A2B2.

Door de hoge sporendensiteit is in de rest van de proefsleuf de natuurlijke bodem niet meer aangesneden. Profiel A1B1 (Figuur 7 en Figuur 8, westelijke korte zijde van de proefsleuf) en A3B3 (Figuur 9, centraal in de proefsleuf) tonen aan dat de inrichting van het bestaande sportterrein in ophoging is gebeurd. Deze werken hadden geen impact op de onderliggende bodemopbouw. De eerste lagen in deze profielen bestaan uit ophogingslagen voor de aanleg van het sportterrein. Onder deze recente lagen is een A-horizont (PS1-10) aanwezig tot een diepte van 70 cm t.o.v. het huidige maaiveld. De B-horizont (PS1-11) eronder heeft een dikte van ca. 20 cm. Op een diepte van ca. 90 cm onder het huidige maaiveld lijnen zich de bovenste archeologische pakketten af (PS1-9, PS1-12 en PS1-13). Ter hoogte van profiel A1B1 (westelijk deel proefsleuf) is gepeild naar de diepte van de archeologische lagen. Deze liepen door tot ca. 160 cm onder het maaiveld.

Figuur 7: Foto van profiel A1B1.

Figuur 8: Profieltekening A1B1.

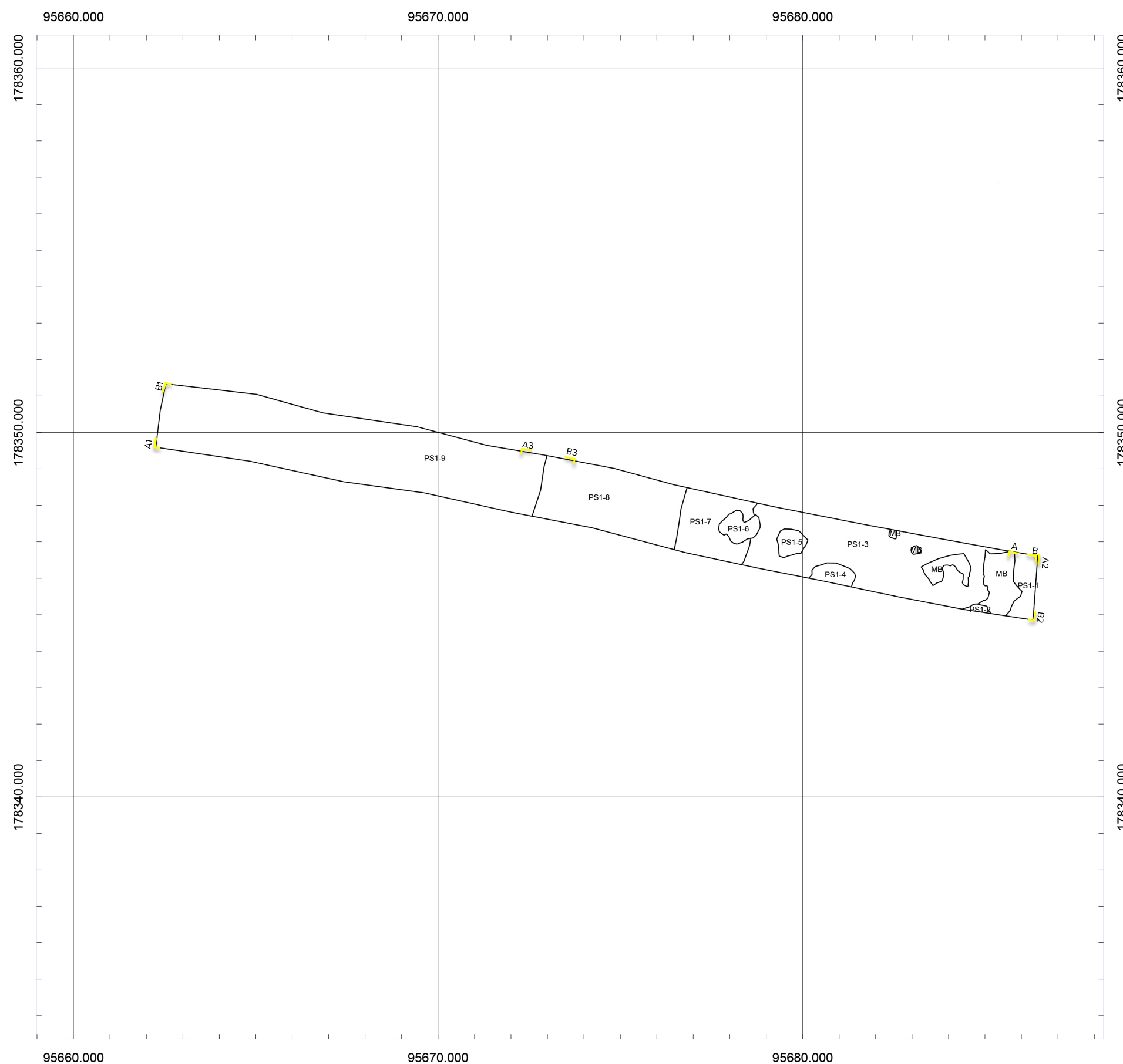

Figuur 9: Foto van profiel A3B3.

De bodemopbouw ter hoogte van de proefsleuf is onder de ophoging vrij goed bewaard. De bestaande infrastructuur (sportveld) gebeurde in ophoging en had weinig impact op de bodemopbouw eronder. Enkel in het oostelijk deel zijn vermoedelijk een aantal recente vergravingen gebeurd bij de aanleg van het hofbolderslokaal. Uit profiel A2B2 blijkt dat deze vergravingen niet raken aan het archeologisch relevant niveau. Verspreid over de gehele proefsleuf bevinden zich archeologische lagen en sporen op een diepte van 90-100 cm onder het bestaande maaiveld.

2.3.2 ASSESSMENT VAN DE SPOREN, SPOORCOMBINATIES EN ARCHEOLOGISCHE STRUCTUREN

In de proefsleuf is afgegraven tot een eerste archeologisch niveau (grondplan A), ca. 1 m onder het huidige maaiveld (Figuur 10 en Figuur 11). Op dit niveau lijnen verschillende sporen zich af en komen ook vondsten tevoorschijn. Op basis van vulling en uitzicht zijn er twee 'soorten' sporen die ruimtelijk en chronologisch van elkaar te onderscheiden zijn.

Ouwegem
Ouwegemstraat
 Vooronderzoek
 2020E11
 17-OUW-OS
 archeologische
 sporen

LEGENDE

— proefsleuf

— archeologische sporen

0 2 4 Meters

Schaal 1:100
 Digitaal aangemaakt op: 14/05/2020
 Bron: SOLVA & AGIV

OPDRACHTHOUDER

SOLVA
 regio • project • partner

SOLVA
 Gentsesteenweg 1B
 9520 SINT-LIEVENS-HOUTEM

Figuur 10: Grondplan van het eerste archeologische niveau (grondplan A).

Figuur 11: Foto van grondplan A. De donkere verkleuringen zijn middeleeuwse sporen. De lichtgrijze verkleuringen zijn de Romeinse en/of prehistorische sporen met hier en daar de natuurlijke bodem (gele verkleuringen).

2.3.2.1 SPOREN MET DONKERE VULLING

2.3.2.1.1 BESCHRIJVING

In het centrale en westelijke deel van de proefsleuf zijn de sporen gekenmerkt door een donkere vulling gaande van bruinig donkergrijs tot donkerbruin (Figuur 12). Centraal in de proefsleuf zijn drie kuilen (PS1-4, PS1-5 en PS1-6) waar te nemen (Figuur 10, Figuur 11 en Figuur 13). PS1-2 is slechts voor een klein gedeelte aangesneden, maar kan mogelijk in relatie staan met de andere kuilen. Ze worden allemaal gekenmerkt door een heterogene bruinig donkergrijze vulling. Mogelijks zijn deze kuilen te interpreteren als paalspoor. Gezien hun ligging is de kans reëel dat deze kuilen deel uitmaken van een gebouwplattegrond. Om eventuele ruimtelijke verbanden niet te verstoren, werden geen coupes uitgezet op deze sporen. Ten westen van de kuilen zijn enkele 'lagen' aanwezig (PS1-9 en PS1-8) (Figuur 10, Figuur 11 en Figuur 14). Het is onduidelijk of het gaat om een opvullingspakket van een groot spoor of een (ophogings)laag met onderliggende sporen. PS1-9 werd plaatselijk wel geëvalueerd door middel van profiel A1B1 (Figuur 15). Hieruit blijkt dat de archeologische stratigrafie doorloopt tot een diepte van 160 cm onder het huidige maaiveld. Door het beperkt ruimtelijk inzicht is het niet duidelijk of het om een opvullingspakket dan wel een ophogingslaag gaat. De diepte (1,5 m) van de archeologische stratigrafie doet wel vermoeden dat minstens een deel van deze gelaagdheid deel uitmaakt van een uitgraving.

Figuur 12: Foto van westelijk deel van de proefsleuf met laag PS1-9 op de voorgrond en PS1-8 en PS1-7 op de achtergrond.

Figuur 13: Detailfoto centraal deel van proefsleuf met kuilen PS1-4, PS1-5 en PS1-6.

Figuur 14: Centraal en westelijk deel van de proefsleuf. Op de voorgrond zijn kuilen PS1-6 en PS1-7 waar te nemen.

Figuur 15: Detailfoto van het verdiepte gedeelte van profiel A1B1. Onderaan is waarschijnlijk de natuurlijke bodem zichtbaar.

2.3.2.1.2 VONDSTEN EN DATERING:

Tijdens het machinaal afgraven, werden de vondsten ingemeten op de plaats waar ze bloot kwamen te liggen (Figuur 22). De 'lagen' (PS1-9, PS1-8 en PS1-7) worden gekenmerkt door chronologisch heterogene vondsten.

Laag PS1-9 is de meest recente laag en het meest westelijk gelegen. Er werd aardewerk aangetroffen uit de Karolingische periode en de volle middeleeuwen. De noemenswaardige scherven zijn drie scherven afkomstig van verschillende types kogelpotten (Figuur 16): een kogelpot in Karolingische traditie (tweede helft 8ste – 9de eeuw), een kogelpot van het type L15B² en komt voor tussen tweede helft 11de eeuw en 14de eeuw en een wandscherf in lokaal gedraaid aardewerk met draairibbels (tweede helft 11de – 17de eeuw). Zo is plaatselijk in de laag een duidelijke concentratie aan vondsten aangetroffen, wat kan duiden op de aanwezigheid van een onderliggend spoor (puntlocaties 20, 21 en 39 (Figuur 22)).

Laag PS1-8 kent net zoals de eerder besproken laag geen chronologische uniforme vondsten. De datering van de scherven gaat van de Merovingische periode tot de late middeleeuwen (Figuur 17). Een tweede belangrijke scherf is van een kogelpot in Karolingische traditie (Figuur 18 en Figuur 19)³.

Ook in laag PS1-7 is een brede datering van toepassing. Er is voornamelijk grijs aardewerk gevonden. Het is onduidelijk of het gaat om handgevormd of gedraaid aardewerk. Een datering voor deze scherven strekt zich uit van de volle tot de late middeleeuwen.

Sporen PS1-6, PS1-5, PS1-4 en PS1-2 worden samen besproken op basis van type vulling en hun interpretatie als (paal?)kuil. Er is slechts één scherf aangetroffen in kuil PS1-5. Het gaat met zekerheid over een kogelpot in Karolingische traditie. PS1-6 oversnijdt PS1-7 en is dus recentier. Vermoedelijk zal PS1-7 ook Karolingische

² De Groote 2014, 196-197.

³ De Groote 2014, 196-197.

zijn of ouder. In welke periode PS1-7 valt, bestaat geen zekerheid over aangezien het aardewerk niet kon gedetermineerd worden.

De vondsten uit sporen en lagen met donkere vulling zijn chronologisch dus vrij heterogeen, gaande van de Merovingische periode tot de volle middeleeuwen. De verschillende soorten aardewerk kunnen erop wijzen dat deze lagen eerder moeten gezien worden als een ophogingslagen met onderliggende sporen. Een aanzienlijk deel van de vondsten is met zekerheid tot de Karolingische periode te rekenen. Het is echter niet duidelijk of de aanwezige sporen allemaal tot deze periode behoren.

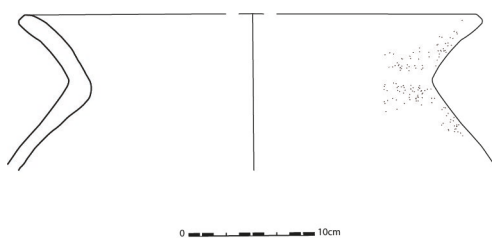
Figuur 16: Scherven van de verschillende soorten kogelpotten. A: Lokaal gedraaid met draairibbels. B: Lokaal grijs aardewerk van een kogelpot (rand). C: Lokaal gedraaid aardewerk van een kogelpot type L15B. D: Randfragment van een kogelpot in Karolingische traditie.

Figuur 17: Foto van Merovingische scherf.

Figuur 18: Kogelpot in Karolingische traditie.

Figuur 19: Kogelpot in Karolingische traditie.

2.3.2.2 *SPOREN MET BLEKE VULLING*

2.3.2.2.1 *BESCHRIJVING:*

De sporen in de oostelijke zone van de proefsleuf kenmerken zich door een uitgeloopte, bruinig lichtgrijze vulling (Figuur 10, Figuur 11 en Figuur 20). Door het beperkt ruimtelijk inzicht en de hoge densiteit aan sporen waren de sporen niet duidelijk af te lijnen. Zo is PS1-3 als één spoor geregistreerd. Vermoedelijk gaat het hier om verschillende sporen die zich op het eerste grondplan niet duidelijk van elkaar onderscheiden. Op een dieper niveau zullen de sporen zich waarschijnlijk afzonderlijk afbakenen. Plaatselijk lijnen enkele sporen zich deels af ten opzichte van de natuurlijke bodem. PS1-3 is mogelijk een greppel met een noord-zuid oriëntatie (Figuur 10, Figuur 11 en Figuur 21). Desalniettemin is met zekerheid vast te stellen dat deze sporen zowel chronologisch als stratigrafisch ouder zijn dan de donkere sporen. Mogelijks lopen de sporen nog verder naar het westen onder de donkere sporen.

Figuur 20: Foto van oostelijk deel van de proefsleuf.

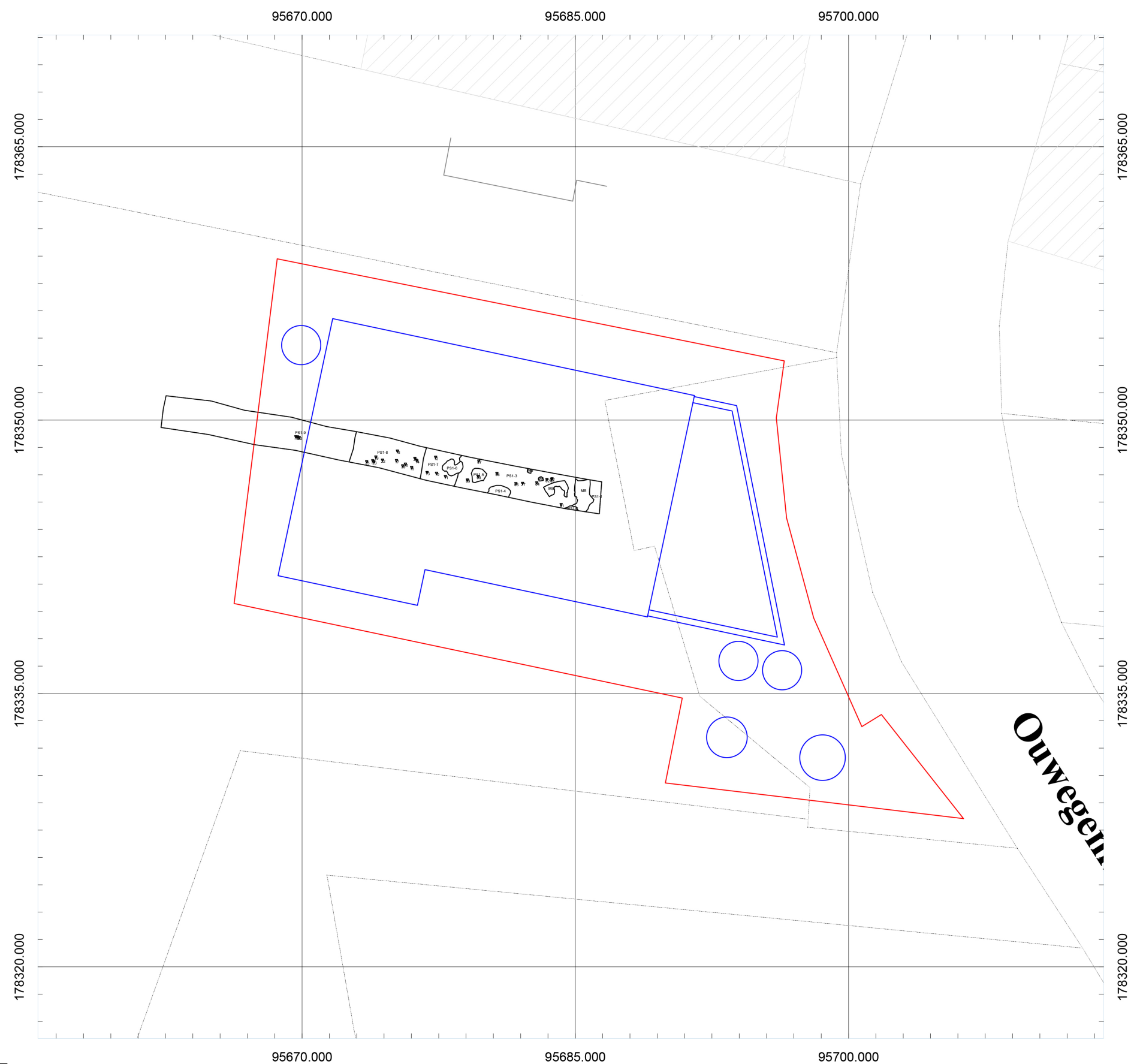

Figuur 21: Foto van coupe PS1-A-1-AB.

2.3.2.2.2 VONDSTEN EN DATERING:

De vondsten uit deze zone geven gedeeltelijk een indicatie dat de uitgeloopte lagen ouder zijn dan de eerder besproken donkere lagen. De vondsten op het eerste grondplan zijn grotendeels per puntlocatie geregistreerd (Figuur 22).

Laag PS1-3 is wederom een laag waar chronologisch heterogeen materiaal uitkomt. Er zijn scherven die mogelijk te dateren zijn in de middeleeuwen. Ook hier is het onduidelijk of de scherven afkomstig zijn van gedraaid aardewerk of handgevormd. Daarnaast zijn er scherven die afkomstig kunnen zijn uit de Romeinse periode of zelfs de metaaltijden (Figuur 23). Deze oudere scherven (puntlocaties 03 en 04 (Figuur 23)) werden aangetroffen waar zich op een dieper gelegen niveau naar alle waarschijnlijkheid een greppel zal aftekenen.

Ouwegem **Ouwegemstraat** Vooronderzoek 2020E11 17-OUW-OS

LEGENDE

- proefsleuf
- kadaster/bestaande toestand
- ontworpen toestand (bodemingreep)
- zone met bodemingrepen

0 5 10 Meters

Schaal 1:200
 Digitaal aangemaakt op: 15/06/2020
 Bron: SOLVA & AGIV

OPDRACHTHOUDER

SOLVA
 regio | project | partner

SOLVA
 Gentsesteenweg 1B
 9520 SINT-LIEVENS-HOUTEM

Figuur 22: Grondplan met de puntlocaties van de vondsten (zie bijlage 3).

Figuur 23: Scherven uit de Romeinse periode of metaaltijden.

2.3.3 ASSESSMENT VAN DE VONDSTEN

Zie bijlage 1.

2.3.4 ASSESSMENT VAN DE STALEN

Niet van toepassing.

2.3.5 CONSERVATIE-ASSESSMENT

Alle data, gegenereerd in het kader van dit eindverslag, zijn door **SOLVA** digitaal bewaard op een centrale server. Deze server realiseert dagelijks een “in-huis” back-up en wordt off-site gekopieerd. Alle data en rapporten zijn geïntegreerd in de **SOLVA**-Archeologiedatabank en raadpleegbaar. De vondsten zijn gewassen en gedroogd en conform de regels van de Code van Goede Praktijk v4.0 bewaard in het Onroerend Erfgoeddepot van **SOLVA**. De stalen zijn eveneens conform de regels van de Code van Goede Praktijk v4.0 bewaard in het Onroerend Erfgoeddepot van **SOLVA**.

2.3.6 DATERING EN INTERPRETATIE VAN HET ONDERZOCHE GEBIED

Op basis van hun uitzicht, vulling en chronologie vallen de aanwezige sporen in het onderzoeksgebied uiteen in twee delen.

Voornamelijk in het westelijke en centrale deel van de proefsleuf zijn sporen met een donkere vulling aanwezig. Het gaat om (paal?)kuilen en lagen. De vondsten hieruit zijn chronologisch vrij heterogeen, gaande van de Merovingische periode tot de volle middeleeuwen. Een aanzienlijk deel van de vondsten is met zekerheid tot de Karolingische periode te rekenen. Het is echter niet duidelijk of de sporen allemaal tot deze periode behoren. Gezien de aard van de sporen (kuilen en lagen), maken ze mogelijk deel uit van een nederzetting.

In het oostelijk deel kwamen voornamelijk sporen met een bleke, uitgeloogde vulling aan het licht. Het betreft eerder een 'zone' dan duidelijk afzonderlijke sporen. Waarschijnlijk splitst deze 'zone' op een dieper niveau zich op in aparte sporen. De interpretatie ervan is voorlopig onduidelijk. Ook de datering is niet zeker. De 'zone' bevat verschillende scherven die aan de middeleeuwen toe te schrijven zijn, hoewel ook enkele stuks aardewerk vermoedelijk eerder tot de Romeinse periode of de metaaltijden te rekenen zijn. Op basis van de stratigrafische relaties zijn de sporen met bleke vulling ouder dan die met donkere vulling.

2.3.7 CONFRONTATIE VAN DE BEVINDINGEN MET DE RESULTATEN VAN VOORGAANDE ONDERZOEKSFASES

Het **bureauonderzoek** toont aan dat het projectgebied landschappelijk een interessante positie inneemt, op een heuvelflank langs de Scheldevallei. Gegevens afkomstig van naburige percelen duiden op weinig erosie. Ook historisch betreft het een interessante situatie, gezien de ligging in de omgeving van de parochiekerk en historische kern van Ouwegem. De oudste zekere vermelding van de kerk stamt uit 1123, maar de kerk zou mogelijks teruggaan tot de vroege middeleeuwen.

Deze ligging geeft een archeologisch-historisch potentieel aan het projectgebied. Het terrein ligt nabij de historische kern. Dorpskommen vormen immers een grote kennislacune binnen de Vlaamse archeologie (cf. Onderzoeksbalans Onroerend Erfgoed).

De historische kaarten wijzen voor de postmiddeleeuwse periode op een sterke continuïteit qua stratenpatroon, bebouwing en grondgebruik van de dorpskom. Het grootste deel van het projectgebied was daarbij onbebouwd en vermoedelijk in gebruik als grasland of tuin. Het deel van het projectgebied langs de Ouwegemsesteenweg was zeker sinds 1830 continu bebouwd door een huis met daarachter een tuin. Ook op het andere deel van het projectgebied stond (een deel van) een gebouw.

In recentere periodes is het terrein echter door omgevingswerken en ombouw tot recreatiezone/park in aanzienlijke mate geroerd (sportveld, vier petanquebanen, een bolderlokaal en een bijgebouwtje, gedeeltelijke asfalt en grindverharding). Op de orthofoto uit 1971 is de begroeiing op het terrein die er ook vandaag de dag nog staat, duidelijk zichtbaar. Ergens tussen 1971 en 1990 wordt het terrein vervolgens verder ingericht, waarbij (een deel van?) de bestaande verhardingen worden aangelegd. Ten slotte werd recent de parking in het zuiden van het projectgebied aangelegd, waarvoor in 2017 reeds een archeologienota werd ingediend.

Het terrein heeft naar aanleiding van de inrichting tot recreatiezone merkbaar afgravingen en ophogingen ondergaan. Op het gedetailleerd hoogtemodel is duidelijk zichtbaar dat er al verschillende antropogene ingrepen hebben plaatsgevonden in het natuurlijk reliëf. Zo is het grasveld deels uitgegraven, en is er ook in het noordoosten van het projectgebied een vermoedelijke afgraving te zien.

Bij de **terreincontrole en controleboringen** kon dit duidelijk bevestigd worden. De controleboringen toonden voor het gehele projectgebied een omvangrijke recente ophoging aan, na voorafgaandelijke afgraving waarbij minstens de A-horizont werd afgegraven, wellicht te wijten aan nivelleringswerken voorafgaand aan de inrichting tot recreatiezone. Tot een diepte van ca. 80 à 110 cm kon een pakket met recent puin vastgesteld worden, waarbij een scherpe aflijning waar te nemen viel met de onderliggende zand(leem)bodem waarin (duidelijke) sporen af te lijnen zijn.

De bodemopbouw ter hoogte van de **proefsleuf** bleek vrij goed bewaard. De bestaande infrastructuur (sportveld) gebeurde in ophoging en had weinig impact op de bodemopbouw eronder. Enkel in het oostelijk deel zijn vermoedelijk enkele recente vergravingen gebeurd bij de aanleg van het hofbolderslokaal. Uit een van de bodemprofielen blijkt dat deze vergravingen niet raken aan het archeologisch relevant niveau.

Verspreid over de gehele proefsleuf bevinden zich archeologische lagen en sporen op een diepte van 90-100 cm onder het bestaande maaiveld.

Een deel van de aangetroffen sporen wijzen vermoedelijk op een aanwezigheid van bewoning uit de Karolingsche periode (en/of de volle middeleeuwen). Het is duidelijk dat er eveneens nog oudere sporen aanwezig zijn. Deze zijn echter met de huidige stand van zaken moeilijk te interpreteren.

2.3.8 DE VERWACHTINGEN TEN AANZIEN VAN HET ARCHEOLOGISCH ERFGOED

2.3.8.1 EEN GEMOTIVEERDE VERWACHTING TEN AANZIEN VAN DE AANWEZIGHEID EN AARD VAN ARCHEOLOGISCH ERFGOED OP HET ONDERZOCHE TERREIN

De aangelegde proefsleuf bevindt zich min of meer centraal in het projectgebied (zone buurthuis). Nagenoeg de volledige sleuf bevat archeologische sporen. Voornamelijk in het westelijke en centrale deel van de proefsleuf zijn **sporen met een donkere vulling** aanwezig. Het gaat om (paal?)kuilen en lagen. Het gros van de vondsten uit deze sporen stammen uit de **Karolingische periode en de volle middeleeuwen**. Gezien de aard van de sporen (kuilen en lagen), maken ze mogelijk deel uit van een **nederzetting**.

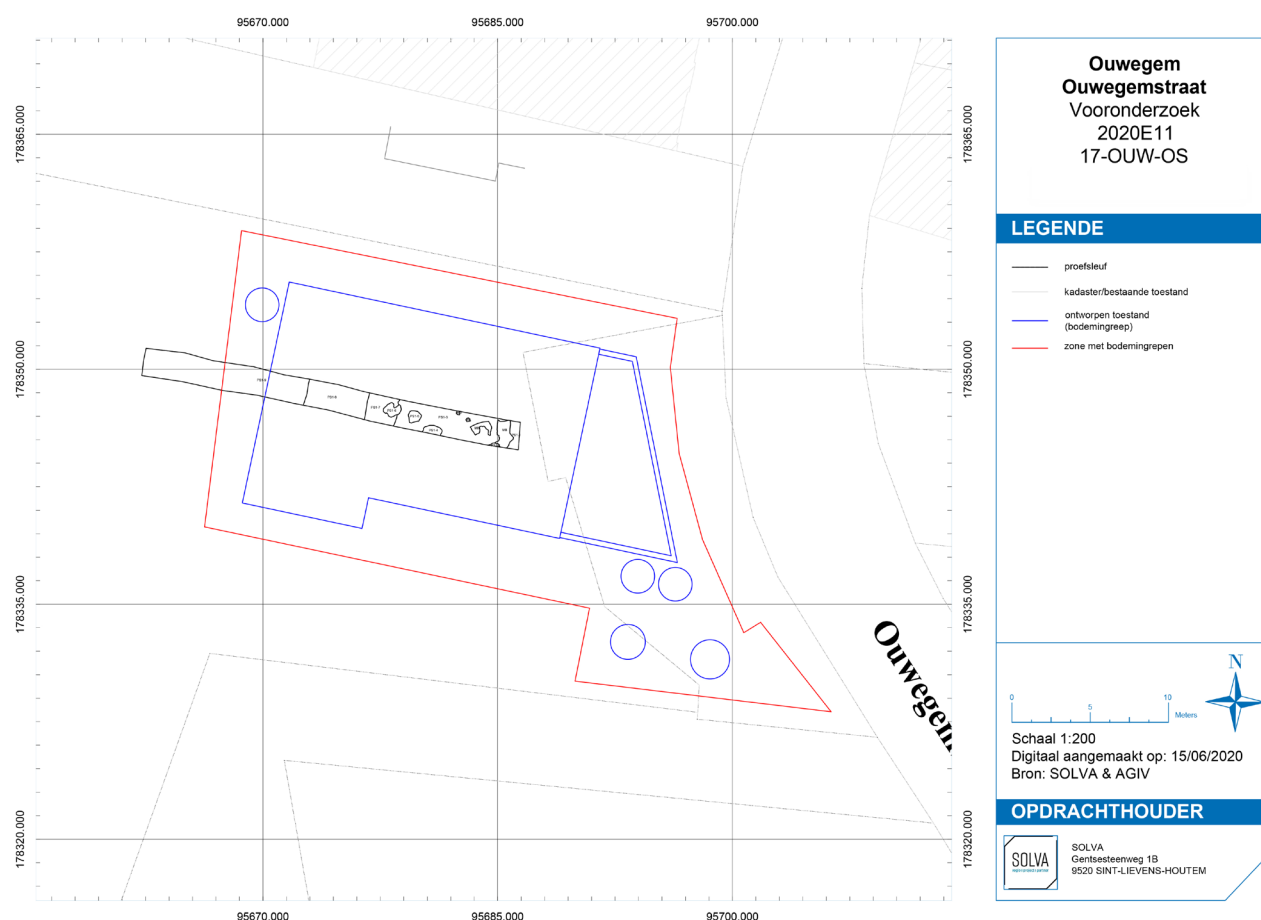
In het oostelijk deel kwamen voornamelijk **sporen met een bleke, uitgeloopte vulling** aan het licht. Het betreft eerder een 'zone' dan duidelijk afzonderlijke sporen. Waarschijnlijk splitst deze 'zone' op een dieper niveau zich op in aparte sporen. De interpretatie en datering zijn voorlopig onduidelijk. Op basis van de stratigrafische relaties zijn de sporen met bleke vulling ouder dan die met donkere vulling.

Gelet op de aard en de densiteit van de sporen is het de **verwachting dat de volledige zone van het buurthuis archeologische sporen bevat**. Vooral de middeleeuwse sporen en vondsten springen in het oog. Ze maken waarschijnlijk deel uit van een nederzetting uit de Karolingische periode en/of de volle middeleeuwen. Gezien de locatie van het onderzoeksgebied vlakbij het historisch centrum van Ouwegem, biedt deze site duidelijk onderzoekspotentieel met betrekking tot de **dorpsgeschiedenis**. De vondst van verschillende bleke, uitgeloopte sporen doet bovendien de aanwezigheid van een nog oudere site vermoeden.

2.3.8.2 AFBAKENING VAN DE ZONES WAAR GEEN ARCHEOLOGISCH ERFGOED AANWEZIG IS OF VERWACHT WORDT

Niet van toepassing.

2.3.8.3 AFBAKENING VAN DE ZONES WAAR ARCHEOLOGISCH ERFGOED VASTGESTELD IS OF VERWACHT WORDT

Figuur 24: De proefsleuf gesitueerd binnen de geplande werken (blauw) en de zone waar archeologisch erfgoed wordt verwacht (rood).

2.4 BIBLIOGRAFIE

DE GROOTE K. 2014: *Middeleeuws aardewerk in Vlaanderen. Techniek, typologie, chronologie en evolutie van het gebruiksgoed in de regio Oudenaarde in de volle en late middeleeuwen (10de-16de eeuw) deel I*, Brussel.

POULAIN M., DESCHEPPER E., PEDE R., BUCKENS M. & CHERRETTÉ B. 2019: *Ouwegem – Pastorietauin Buurthuis en omgevingsaanleg*, SOLVA-archeologierapport 185, Erembodegem.

2.5 BIJLAGEN

2.5.1 LIJST VAN PLANNEN, FIGUREN, FOTO'S EN KAARTEN

Zie bijlage 2.

2.5.2 TEKENINGENLIJST

Zie bijlage 2.

2.5.3 FOTOLIJST

Zie bijlage 2.

2.5.4 SPORENLIJST

Zie bijlage 2.

2.5.5 VONDSTENLIJST

Zie bijlage 2.

2.5.6 STALENLIJST

Niet van toepassing.

2.5.7 SKELETFORMULIEREN

Niet van toepassing.

2.5.8 CONSERVATIERAPPORT

Niet van toepassing.